

ת"פ 59067/10/21 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד כנעאן עלקם, מחמד מאלק עלקם

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 59067-10-21 מדינת ישראל נ' עלקם(עציר) ואח'

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

על ידי ב"כ עו"ד יעל ריצ'קר

נגד

הנאשמים 1. כנעאן עלקם (עציר)

2. מחמד מאלק עלקם (עציר)

שניהם על ידי ב"כ עו"ד רמי עותמאן

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות נשק כדלהלן: שני הנאשמים הורשעו בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499 לחוק העונשין התשל"ז-1977, (להלן: "החוק"). נאשם 1 הורשע בנשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק ובנשיאת תחמושת ואביזר - עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק. נאשם 2 הורשע בסיוע לאותן עבירות. כמו כן נאשם 1 צירף את ת"פ 55950-11-19 מבית המשפט השלום בירושלים והורשע בגניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק. בגדרי הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש. ב"כ הנאשמים לא ביקש לקבל תסקיר בענינם, והטיעונים לעונש נשמעו מיד לאחר הצגת הסדר הטיעון.

עמוד 1

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים הם בני דודים, ונאשם 1 הוא בעליו של רכב מסוג פולקסווגן ל.ז. 39-320-56 (להלן: "הרכב"). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מיום 29.4.21 ועד למעצרו קשרו הנאשמים קשר לסחור בנשק, בחלקי נשק ובאביזרי נשק שונים. בתקופה הרלוונטית, במספר רב של הזדמנויות במועדים אשר אינם ידועים במדויק למאשימה, קשרו הנאשמים קשר על מנת לרכוש כלי נשק ותחמושת, אשר את חלקם אף ביקשו למכור לאחרים. במספר הזדמנויות במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, קשרו הנאשמים קשר למכור לאחרים אקדחים כגון, ברטה, קרלו, אקדח בלגי, סטאר וכן נשקים נוספים, תמורת סכום של כ-30,000 עד 40,000 ₪ לאקדח.

3. ביום 7.10.21 סמוך לשעה 17:00 נסעו הנאשמים ברכבו של נאשם 1 על כביש 60 לדרום מכיוון כיכר מעבר מכמש לכיוון צומת שער בנימין, כאשר נאשם 2 נוהג ונאשם 1 יושב לצידו במושב הנוסע, ברכבו של נאשם 1. במועד האמור, נאשם 1 הוביל ונשא ברכב אקדח חצי אוטומטי מסוג "הקלר אנד קוק" תוצרת גרמניה, אשר יורה ובכוחו להמית (להלן: "האקדח"), יחד עם מחסנית תואמת לאקדח 9 מ"מ, מחסנית 16-מחותחמושת לרובה ציד ונאשם 2 סייע לו בכך. בהגיעם סמוך לצומת שער בנימין, עוכבו הנאשמים על ידי כוח משטרה והועברו לחקירה בתחנת המשטרה בבנימין (להלן: "התחנה"), אז בוצע חיפוש ברכב, שם נמצאו 2 מחסניות לרובה 16-מבמגירה הנמצאת מתחת למושב הנוסע הקדמי, מחסנית לאקדח 9 מ"מ וכן תחמושת לרובה ציד.

4. באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה, הוציאו הנאשמים את האקדח מן הרכב ונאשם 2 הסתירו, בעודו יושב עליו, מחוץ לרכב על כיסא פלסטיק. כשקם נאשם 2 מהכיסא לצורך חיפוש, נגלה האקדח, ונאשם 2 החל להשתולל ולצעוק בכזב על חייל ושוטרים שנכחו במקום כי הם "השתילו" את האקדח במקום.

5. במעשיהם המתוארים לעיל קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע, כמו כן נאשם 1 נשא או הוביל נשק, וכן נשא תחמושת ואביזרי נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתם או הובלתם ונאשם 2 סייע לו באלה.

6. מעובדות כתב האישום המצורף ת"פ 55950-11-19 עולה, כי בתאריך 10.6.19 סמוך לשעה 18:30, בקפה נאמן ברחוב יפו בירושלים (להלן: "המקום"), נטל נאשם 1 את מכשיר הפלאפון של מיכל סלנט (להלן: "המתלוננת") משולחן במקום ונטש את המקום.

7. במעשיו נשא ונטל נאשם 1 דבר הניתן להיגנב, מבלי הסכמת המתלוננת, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מהמתלוננת שלילת קבע.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את החומרה בעבירות הנשק ואת התוצאות הרות האסון הנגרמות מנשק שאינו חוקי המתגלגל ברחבי ישראל. עוד טענה, כי הגם שהתיקון שנעשה לאחרונה בחוק העונשין הקובע עונשי מינימום בעבירות נשק אינו חל בתיק דנן, יש לפעול ברוח התיקון המבטא את עמדת המחוקק בצורך בהחמרת ענישה. לעניין

הצורך בהחמרה בעבירות הנשק, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה מהעת האחרונה, בגדרה קיבל בית המשפט העליון ערעורים שהגישה המאשימה והחמיר בענישה בעבירות הנשק, תוך הדגשת הצורך בהחמרה בענישה, גם במקרים בהם התיקון לחוק טרם נכנס לתוקף, בשים לב לתכלית התיקון ולרצון המחוקק.

9. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הדגישה המאשימה כי מדובר בעבירה מתוכננת שבוצעה בצוותא. על אף שהנאשמים נתפסו, תחילה האקדח לא אותר והוצא מהרכב, ונאשם 2 התיישב עליו כדי להסתירו וכאשר נתפס הנשק, טען נאשם 2 שהוא אותר על ידי השוטרים והכל כדי לסייע לנאשם 1 להסתיר את הנשק. על כן, סברה שבנסיבות אלה על אף שדין המסייע הוא מחצית עונשו של העבריין העיקרי ונוכח מהות הסיוע הן בנהיגה ברכב והן בניסיון להסתיר את האקדח, חלקו של הנאשם 2 הוא משמעותי ויש לתת ביטוי לכך. בנסיבות אלה, סברה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 30 ל-40 חודשי מאסר, ובעניינו של נאשם 2 נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.

10. אשר לתיק שצירף נאשם 1 שעניינו בגניבת טלפון נייד, הדגישה המאשימה כי הטלפון לא הוחזר לבעליו, על כן בנסיבות אלה מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר ועד ל-8 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלוננת.

11. אשר לעונש בתוך המתחם- מאחר שמדובר בצעירים נעדרים עבר פלילי, אשר הודו במעשים המיוחסים להם, ולקחו אחריות עליהם, עתרה להטלת עונש בתחתית המתחמים, כדלהלן: על נאשם 1- 30 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה וקנס, ובנוסף חודשיים מאסר בגין התיק שצורף, סך הכל 32 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת; נאשם 2- 20 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה וקנס. בנוסף, עתרה לחילוט רכבו של נאשם 1 מאחר שמדובר ברכב ששימש לביצוע העבירה והפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

12. מנגד, סבר ב"כ הנאשם שמתחם העונש ההולם צריך להתחיל ב-14 חודשי מאסר ולהסתיים ב-20 חודשי מאסר לגבי שתי העבירות, וזאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, ולפסיקה שהגיש לתמיכה בטיעוניה. אשר לנאשם 2 סבר כי העונש צריך לעמוד על מחצית העונש של נאשם 1, ועל כן יש להסתפק בימי מעצרו.

13. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- טען, כי נאשם 1 נשוי ואב לשלושה ילדים, טרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד באופן מסודר לפרנסת משפחתו, ואין לו קווי אישיות עבריינים. מדובר במעידה חד פעמית, ויש לתת לו הזדמנות נוספת על מנת שיוכל לחזור לחיק משפחתו ולפרנסם. אשר לנאשם 2 מסר, כי מדובר בצעיר ללא עבר פלילי שסיים 12 שנות לימוד והתקבל ללימודי אופטיקה במכללת "הדסה", ואמור להתחיל בחודש ספטמבר. אביו מנהל סניף בתחום האופטיקה מזה 25 שנה ונאשם 2 יוכל להשתלב בתחום. נאשם כבן 21, נעדר עבר פלילי, אין לו קווי אישיות עבריינית, לקח אחריות, משפחתו מגנה את המעשים, הוא בן למשפחה נורמטיבית, וטרם מעצרו תיפקד היטב בתחום הלימודים והתעסוקה. העבירות מהוות חריג בחייו ובחיי משפחתו. הוא ביקש מבית המשפט ליתן לו הזדמנות ולהסתפק בימי מעצרו.

14. ב"כ הנאשם הצטרף לעמדת המאשימה לעתור לעונש בתחתית מתחם העונש ההולם, אך כאמור סבר כי המתחם צריך להיות נמוך יותר.

15. נאשם 1, בדברו האחרון, התנצל על מעשיו. מסר כי מדובר בטעות, הוא למד את הלקח ולא יחזור על מעשים מסוג זה. כמו כן, ביקש לחזור לילדיו אשר לא ראה אותם מזה עשרה חודשים.

16. נאשם 2 התנצל אף הוא על מעשיו ומסר, כי מדובר בטעות שלא תחזור, וכי למד את הלקח, וביקש לחזור לחיק משפחתו.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

17. בהתאם לאמור בסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

18. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

19. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

20. זאת ועוד, מגמת ההחמרה בעבירות הנשק באה לאחרונה לידי ביטוי גם בדבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ

5613/20 אלהוזיל נ' מדינת ישראל (25.08.20): "עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען." עוד ר' בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020): "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחון" (ר' גם לאחרונה בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.21) וע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.22)).

21. עוד נאמר, כי ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19) וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.20)).

22. העבירה של נשיאת נשק שלא כדין, חמורה יותר מהעבירה של החזקת נשק שלא כדין, שכן, נשיאת נשק ממוקמת קרוב יותר לסביבת התוצאה הפוגענית הפוטנציאלית, בהשוואה להחזקת נשק. בהתאם, העונש הקבוע לצד עבירת נשיאת הנשק הוא 10 שנות מאסר בעוד שהעונש הקבוע לצד עבירת החזקת הנשק הוא 7 שנות מאסר. עם זאת, "כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, (13.9.17)), על כן, בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות של נשיאת נשק יש לתת משקל לסוג הנשק, נסיבות תפיסתו, מידת קטלניותו ולכמותו. כמו-כן, מיוחס משקל ממשי לתכלית הנשיאה.

23. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים של נשיאת אקדח ותחמושת הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 4345/18 חמודא אבו עמאר נ' מדינת ישראל (29.11.2018), המערער מצא נשק מאולתר טעון במחסנית, נשא את הנשק הטעון ברכבו, נסע בחוסר זהירות ונעצר. הוא הורשע בנשיאת נשק ותחמושת ונהיגה בקלות ראש. המערער נעדר עבר פלילי והוא שולב בטיפול, ושירות המבחן המליץ על צו מבחן ומאסר שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר וגזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע, כי אין להתערב במתחם העונש ההולם שנקבע. ובשל שיקולי שיקום סטה לקולה מהמתחם הקל בעונשו והשית עליו 17 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 2564/19 איברהים אזברגה נ' מדינת ישראל (18.07.2019), נתפסו המערער ושותפו לכתב האישום, בעת שנהגו ברכב כאשר הם נושאים עימם אקדח גנוב (קליבר 9 מ"מ) יחד עם מחסנית תואמת. המערער נעדר עבר פלילי, ובית המשפט המחוזי השית עליו עונש מאסר של 16 חודשי מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ג. בע"פ 7177/20 ג'יהאד כנעאן נ' מדינת ישראל (27.01.2021), הורשע המערער, בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, בכך שיצא מפתח ביתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח ובחלוף מספר דקות פרק את האקדח והעביר אותו לאדם אחר. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, עונש מאסר של 24 חודשים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ד. בע"פ 5765/20 וסים אבו בכר נ' מדינת ישראל (22.03.2021), נתפסו המערערים במהלך סיור משטירי בעת שנהגו ברכב, כשהם נושאים עימם שני אקדחים (מסוג יריחו ומסוג FN) כשלכל אקדח מחסנית מלאה. בית המשפט המחוזי, לאחר ששקל את העובדה כי המערערים נעדרי עבר פלילי, השית עליהם עונש מאסר של 18 חודשים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ה. בע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (03.05.2021), נתפס המערער בעת שנהג ברכב, כאשר הוא נושא תחמושת ואקדח טעון במחסנית ריקה תואמת מתחת למושב הנהג ברכב. בית המשפט המחוזי, לאחר ששקל כי למערער אין עבר, השית עליו עונש מאסר של 12 חודשים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ו. בע"פ 2101/21 תומר טוביה נ' מדינת ישראל (29.07.2021), נתפס המערער במהלך נסיעה ברכב יחד עם אחרים, כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי, מחסנית שמתאימה לו וארבעה כדורי אקדח מתאימים. בשלב מסוים הבחין המערער בשוטרים, יצא מן הרכב והחל לרוץ. בעת המרדף השליך את האקדח, המחסנית והכדורים הצידה. בית המשפט המחוזי, לאחר ששקל, בין היתר, את העובדה כי המערער בעל עבר פלילי, השית עליו מאסר של 30 חודשים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

24. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים, גם כאשר מדובר בקשירת קשר "בלבד", הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 3138/11 עפיף הייבי נ' מדינת ישראל (17.05.2011), הורשע המערער על פי הודאתו בקשירת קשר לפשע ובניסיון לסחר בנשק, על רקע ניסיונו למכור אקדח לסוכן משטירי. הושת עליו עונש מאסר בפועל של 36 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ב. בע"פ 8866/11 חמזה חאג' נ' מדינת ישראל (22.03.2012), הורשע הנאשם על פי הודאתו בקשירת קשר לפשע ובניסיון לסיוע לסחר בנשק שלא כדין. הנאשם נפגש עם סוכן משטירי, וסיכם עמו למכור לו רובה M16 תמורת 70,000 ₪, וכן שוחח אתו על אפשרות למכור לו כלי נשק נוספים. בית המשפט השית עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ג. בע"פ 6985/12 אחמד נגד מדינת ישראל (17.3.2013), הורשע המערער על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, בכך שקשר עם אחר למכור לו אקדח בתמורה לסך 11,000 ₪. שירות המבחן נמנע מהמלצה

טיפולית. על המערער, שהיה כבן 21 ונעדר עבר פלילי, הושת עונש מאסר בפועל של 8 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ד. בע"פ 5295/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2015), הורשע הנאשם במסגרת הסדר דיוני בעבירה אחת של קשירת קשר לפשע (סחר בנשק), בכך שסיכם עם נאשם אחר כי יאתר נשק שירכוש אותו הנאשם למטרות סחר, והוא אכן איתר אקדח בעלות של 11,000 ₪. נקבע, כי מתחם העונש נע בין 6 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר, והוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

25. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - מחד גיסא, מדובר בנשק קצר תקני, שבכוחו להמית אדם, ובעל פוטנציאל לגרימת נזק חמור ביותר. לצד הנשק הוחזקה תחמושת תואמת, וכן תחמושת נוספת המתאימה לסוגי נשק אחרים. התחמושת והנשק הועברו משטחי האזור. נאשם 1 הוא בעל הרכב ונהג בו בשעה שהנשק והתחמושת נתפסו, בעוד שנאשם 2 סייע להסתיר את הנשק, והתעמת עם שוטרים לשם כך. בנוסף הנאשמים בצוותא חדא קשרו קשר למכור אקדחים ונשקים נוספים בתמורה לסכומים נכבדים. מאידך גיסא, שקלתי כי העסקאות לא יצאו אל הפועל, ובסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירות בהן הורשעו הנאשמים, והנשק והתחמושת נתפסו על ידי המשטרה. כמו כן מדובר בנשק קצר, שפוטנציאל הנזק ממנו נמוך יותר מנשק ארוך. מכאן, שמידת הפגיעה בערך המוגן הייתה בעוצמה בינונית.

26. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים, את נסיבות ביצוען, וכן נתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, ולמגמת ההחמרה הנוספת מהעת האחרונה בפסקי הדין של בית המשפט העליון, כאמור, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם, אשר לנאשם 1 בתיק העיקרי נע בין 22 ל-44 חודשי מאסר בפועל. אשר לנאשם 2, מאחר שעונשו של המסייע הוא מחצית מעונשו של העבריין העיקרי, ומנגד בעבירת קשירת הקשר הוא שותף מלא, וכן בהתחשב בחלקו האקטיבי בביצוע העבירות, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 13 ל-26 חודשי מאסר בפועל.

27. אשר לעבירת הגניבה אותה צירף נאשם 1, אומר בקצרה, כי הערכים המוגנים הטמונים בבסיס עבירה זו הם הגנה על קניינו של אדם. מעבר לנזק הכלכלי שבאובדן הנכס, קיימת גם פגיעה בפרטיותו של אדם ופגיעה נוספת מכך שהמידע המצוי במכשיר אובד אף הוא. מטבע הדברים, מכשיר הטלפון הנייד הפך לכלי מרכזי בחיי האדם המודרני, ובתוכו מצוי מידע רב וחשוב לניהול חיי היום יום של המשתמש בו. כמו כן, מצויים בתוכו תכתובות ותמונות שגישה אליהם פוגעת בפרטיות באופן משמעותי. בנסיבות אלה, כאשר המכשיר לא הושב, ובהתחשב בענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה שלצידו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב וקנס גבוה ועד למספר חודשי מאסר.

העונש המתאים

28. בבואי לשקול את העונש המתאים לנאשמים אשקול, בין היתר, את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

אשר מפורטות בסעיף 40יא לחוק.

29. אשר לנאשם 1- מדובר בנאשם כבן 37 נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים שהוא אמון על פרנסתם. שהייתו במאסר פוגעת באופן קשה בבני משפחתו הן בפן הכלכלי והן בפן הרגשי. טרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי, ומלבד מעידתו בשנת 2019 בעבירת הגניבה, לא נפתחו לו תיקים נוספים. הנאשם לקח אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם וחסך זמן שיפוטי משמעותי. הנאשם שוהה במעצר למעלה מ-9 חודשים בהם לא ראה את ילדיו, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. בנוסף, מדובר במאסרו הראשון.

30. אשר לנאשם 2- מדובר בצעיר כבן 23, אשר שהה במעצר למשך למעלה מ-9 חודשים, וכאמור, תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. הנאשם שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי, ללמוד לימודי אופטיקה ולשוב אל חיק משפחתו. הוא בן למשפחה נורמטיבית המגנה את התנהלותו. נאשם 2 לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה עליהם וחסך זמן שיפוטי משמעותי. אשר לעבר הפלילי, מדובר במעידה יחידה בפלילים וזהו לו מאסרו הראשון.

31. לחומרה, אשקול את היעדר האופק השיקומי לנאשמים במסגרת הליך זה, שכן לא התבקש תסקיר שירות מבחן בעניינם.

32. עוד יש לתת דגש לצורך בהרתעת הרבים ובהרתעת היחיד, כאמור בע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור (1.2.15):

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה...אך נשק הוא נשק, הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכת הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'..."

33. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשמים עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, ומאחר שבמקרה זה גם החלטתי לחלט את רכבו של נאשם 1, העונש יעמוד על הרף הנמוך ביותר של המתחם. כך גם לגבי נאשם 2, לאור עמדת המאשימה, שעתרה להטלת עונש בתחתית המתחם. אשר על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

א. על נאשם 1 - 23 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 7.10.21.

ב. על נאשם 2 - 13 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 7.10.21.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעברו בתוך שלוש שנים מיום שחרורם על עבירות נשק מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעברו בתוך שלוש שנים מיום שחרורם על עבירות נשק מסוג עוון.

ה. בנוסף על נאשם 1-3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש.

ו. אני מורה על חילוט רכבו של הנאשם מסוג פולקסווגן (ל.ז. 3932056), זאת מאחר שמדובר בכלי ששימוש לביצוע העבירה והיה נדבך מרכזי שאפשר את העברת הנשק ממקום למקום.

ז. לאור חילוט הרכב לא מצאתי להטיל קנס על נאשם 1.

ח. בהתחשב בחלקו של נאשם 2 בביצוע העבירה ופוטנציאל הרווח הכלכלי הטמון בה, שלא ממוש בסופו של יום, מצאתי להטיל עליו קנס בסך ₪ 5,000 או חודש מאסר תחתיו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22 ובכל אחד לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במלואו או במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ט. נאשם 1 יפצה את המתלוננת בסך ₪ 1,500. סכום זה ישולם עד ליום 3.10.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.